

OGLAN (3) *sb m*

oglan (2), **eglan** (1) *BielKron* (2:1).

Tekst nie oznacza é oraz ó; -ã- : -a- BielKron (2:1).

pl N ogláni (1). ◊ *A eglány* (1). ◊ *N a. A oglány* (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niekompletna nazwa jednej z osmańskich formacji wojskowych, zapewne korpusu doborowej jazdy przy boku sultana (z tur. „oglan” ‘dziecko, syn’) (3) :

W połączeniach szeregowych (3): przypuszczono potym Iączáry/ Azápi/ Eglany/ Pretoryany/ ktore Obegnány odbili BielKron 250; zowá iedny Spáchy/ drugie Oglány albo Sulacy y Iączárowie piefzy BielKron 260, 260 marg.

Cf OGLAK

KŁ